

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

НОВИНИ	КОНФЛІКТИ	ПОЗИЦІЯ	ДУМКА	ПОДІЇ	ВІЙНА	ВІДЕО	БЛОГИ
--------	-----------	---------	-------	-------	-------	-------	-------

Головна > Статті > **Позиція** > **Різне** > Про мобілізацію: Висновок – боротьба буде нещадною і постійною, інакше – смерть

Про мобілізацію: Висновок – боротьба буде нещадною і постійною, інакше – смерть

Читати на руском

Про мобілізацію: Висновок – боротьба буде нещадною і постійною, інакше – смерть

Здається, тепер уже всім стало зрозумілим, що російська агресія щодо України – це надовго, якщо не назавжди. Тобто нас чекає всім відома доля Ізраїлю. И укулитися від цього не вдасться.

Так само мало б нарешті стати зрозумілим і те, що це війна на знищення не лише всього українського, а й українців як таких – і це не метафора, а у буквальному сенсі слова. Принаймні всі більш-менш притомні будуть просто знищені. Подивіться на те, скільки українців і українства залишилося на окупованих ось уже дев'ять років територіях, і все зрозумісте.

Висновок – боротьба буде нещадною і постійною. Інакше – смерть.

Як цього, наскільки можна, уникнути?

Уникнути смертей не вдасться. Наші втрати – це кривава плата за те, що нас вбивають сотнями чи тисячами, а не мільйонами. Так, так – мільйонами, як у 1933 році. Сьогодні ми платимо за тридцять років ілюзій і бездумності.

Тому мене дуже засмуче крайньо шкідлива кампанія щодо мобілізації. Як на мене, то це є поєднанням суперективної російської інформаційно-психологічної операції та нашої плупоти. А ще страху тих, хто піклується тільки про свої рейтинги. Вже несла дивитися на розмазування цієї теми ніжними створіннями, які ні до війни, ні до хоч якогось війська, ні до мобілізації ніякого відношення не мали і не матимуть.

Так само засмуче масове цькування часто дійсно досить жорстких, але війна є війною, працівників територіальних центрів комплектації та соціальної підтримки – люди стараться виконувати роботу, яка потрібна кожному з нас, від немовляти до людей похилого віку. Хтось же мусить стати заборолом перед насильниками і вбивцями. Пора вже припиняти це зверхнє цькування. Станьте на їхнє місце – і багато що зрозумісте.

Мобілізація є не забаванкою, а необхідністю.

Мобілізація є елементом суспільного договору і статусу громадянина. Громадянин має сплатити свій обов'язок (не забаванку) як громадянин – бо такі трагічні обставини буття громадянином держави Україна.

Однак не кожен здатен без всяких слів кинути все і рушити на фронт. Не здатен з різних причин – веду мову про причини об'єктивні, а не симулянтські.

Не кожен здатен убивати – так-так, саме убивати інших людей, бо саме у цьому полягає робота воїна на фронті.

Разом з тим далеко не всі потрібні на фронті.

Дехто буде просто непотрібним тягарем у силу віку, чи хвороб, чи простої непотрібності.

А дехто – набагато кориснішим для оборони країни буде у так званому «тилу», хоча у ситуації війни на знищення тилу насправді немає – це наші ілюзії, за які ми розпачливо чіпляємося. Ну, можна мобілізувати розробників ракет чи дронів у піхоту. Але навіщо? Можна забрати всіх енергетиків на фронт. Але хто лагодитиме ЛЕП? Можна, але навіщо забивати цвяки мікроскопом...

Розумію, що «Закон про мобілізацію» із дня на день буде прийнятий. Так само розумію, що достукатися до тих, хто його формує, майже неможливо, бо більшість із тих, хто попадає під скляний купол Верховної Ради, одразу щиро вважають себе ньютонами.

Тому гадаю, що цей Закон потрібно буде доповнити «Законом про альтернативну службу та альтернативну допомогу обороні».

Чомусь про альтернативну службу і допомогу майже не чути.

До чого вона може зводитися і кого стосуватися?

Просто наведу кілька прикладів:

З огляду на те, що ми все більше будемо змушені розвивати саме своє військове виробництво, ми все більше потребуватимемо і мобілізованих у військову промисловість робочих ресурсів. Гадаю, що мобілізація на військовій підприємства цілком може трактуватися як альтернативна військова служба – свого роду трудовий фронт. Однак по-чесному, а не з тим, щоб потім мобілізувати цих службовців безпосередньо на фронт. З тим, щоб ця мобілізація прирівнювалася до альтернативної військової служби, з усіма соціальними зобов'язаннями держави. І всі ці службовці повинні мати статус службовця зі всім тим, що з цього походить.

Так само було б розумно організувати спорудження своєрідної лінії Маннергейма (починаючи від Шацька до Сум, а потім паралельно лінії фронту до Херсона і Рені – кілька тисяч кілометрів), а це величезна робота, яка потребує величезних людських ресурсів.

Чим не ще один вид альтернативної військової служби – інженерно-фортифікаційні війська (не плутати з інженерними військами, які є у ЗСУ). Однак знову ж по-чесному, а не з тим, щоб потім мобілізувати цих службовців безпосередньо на фронт. З тим, щоб ця мобілізація прирівнювалася до альтернативної військової служби, з усіма соціальними зобов'язаннями держави. І всі ці службовці повинні мати статус службовця, зі всім тим, що з цього походить.

Не менше проблем у нас буде з медичною сферою та реабілітаційним і соціальним обслуговуванням тисяч поранених солдатів. Цивільні соціальні служби не справляться. Чим не ще один вид альтернативної військової служби – альтернативна медично-соціальна служба. Однак знову ж по-чесному, а не з тим, щоб потім мобілізувати цих службовців безпосередньо на фронт. З тим, щоб ця мобілізація прирівнювалася до альтернативної військової служби з усіма соціальними зобов'язаннями держави. І всі ці службовці повинні мати статус службовця, зі всім тим, що з цього походить.

Якщо війна буде довгою, то ми повинні виховувати воїнів, а не розманіжених метросексуалів. А це виховання починається з початкової школи, середньої школи, професійно-технічних училищ. Тут проблема – корпус учителів, а переважно це достойні літні жінки, аж ніяк не зорієнтовані на виконання цього завдання. Взагалі, з огляду на «непрестижність» заробітних плат, ця сфера кинута напризволяще.

Тому крайньо потрібне наповнення цієї сфери молодими викладачами, і ця служба в освіті теж може бути реформатована як альтернативна освітньо-педагогічна військова служба. І йдеться не про «пересиджування» кілька місяців, а про довготерміновий зобов'язуючий контракт.

Однак, знову ж по-чесному, а не з тим, щоб потім мобілізувати цих службовців безпосередньо на фронт. З тим, щоб ця мобілізація прирівнювалася до альтернативної військової служби з усіма соціальними зобов'язаннями держави. І всі ці службовці повинні мати статус службовця зі всім тим, що з цього походить.

І наступне – сотні тисяч чоловіків призовного віку і в силу обставин (так сталося), і свідомо ухилившись від мобілізації виїхали за кордон чи опинилися за кордоном. Як бути з ними? Бо прийде час (чи ні), і вони захочуть повернутися й бути «амністованими». Чи ми їх каратимемо за ухилиння? Чи не пускатимемо на територію України з простроченими і нечинними паспортами? Тим самим ми стимулюватимемо їхню остаточну еміграцію, чого нам зовсім не потрібно. А може, краще дати шанс? Яким чином?

Наприклад, добровільною сплатою певної достойної компенсаційної суми у бюджет України. Бо ж, навіть працюючи за кордоном, вони платять податок у кращому разі в бюджет країни перебування, але не у бюджет України.

Сплати можуть відбуватися без перетину кордону (бо багато хто таки боїться повертатися), можливо разом з видачею оновленого паспорта в наших дипломатичних установах. Можливо, можна знайти й інші форми «компенсації», яка може бути зарахована цим особам, що перебувають за кордоном, – наприклад, зважаючи на об'єм їхньої волонтерської допомоги фронту, чому б і ні. Однак, знову ж по-чесному, а не зі щомісячною зміною законодавства.

Ну і останнє, найбільш контroversiєне. Знову про кошти, яких так бракує Україні. Можливо, щомісячна добровільна сплата справді вагомої суми, попри обов'язкове оподаткування, могла б стати підставою для бронування особи, яка її сплачує.

Розумію, що це сприймається (а зрештою, і є) гострою соціальною несправедливістю: «багаті відкуповуватимуться» – але її гострота знімається усвідомленням того, що ці гроші зменшать утрату найціннішого – людського життя на фронті... Такі жорсткі реалії, які ми створили самі для себе за останні тридцять років – тепер спокуюємо. Бідні хотіли розбагатіти за ніч і нічого при цьому не робити, лиш проголосувати за сир у пасті для мишей, за комуністів, за регіоналів, за..., за... – тому й маємо якоеь з того виходити.

Гадаю, що введення цих норм могло б дуже сильно укріпити наші оборонні можливості й, водночас, так само сильно зменшити напругу в суспільстві. А з іншого боку ситуація з мобілізацією стала б більш чесною й очищеною від корупції.

Маючи попередньо перераховані корпуси альтернативних військових служб, ми б стали набагато ефективнішим, набагато опірнішим зовнішній агресії сучасним суспільством. А це нам вкрай необхідно, бо кінець війни не видно. Як не буде видно нашому тисячолітньому протистоянню з Росією. І, судячи зі зміни настроїв наших попутчиків у боротьбі з Росією, маємо переорієнтуватися на те, щоб розраховувати на власні сили. Ми не малесенька держава. Ми величезна і, як виявилось, потужна у всіх сенсах держава. Нас бояться, тому й бавляться у діввацькі блокування фінансування та кордонів усякі політичні пігмеї. Тому що бояться нашої суспільної й мілітарної сили.

Переконаний, що воїнів, які попри все готові йти на фронт, у нашому суспільстві достатньо. Тим більше, якщо ми створимо армію, яка матиме своєю метою не лише Перемогу, а й виживання всіх без винятку солдатів й офіцерів. Але це предмет іншої статті.

Завершуючи перелік цих пропозицій, хочу ще раз нагадати, що альтернативна військова служба має бути узаконена окремим Законом «Про альтернативну службу та альтернативну допомогу обороні» бо Закон «Про мобілізацію» вже, здається, пішов.

І, насамкінець, щиро дякую за розумні думки, що спонукали мене записати ці – можливо, несистемні, проте, як на мене, актуальні – думки Ігоря Юхновського, Тараса Стецьківа, Ярослава Мандрука, Андрія Гуля.

Тарас Возняк, опубліковано у виданні ZBRUC.eu

Теги: [Напад Росії на Україну](#) [фронт](#) [ЗСУ](#) [ВСУ](#) [Война](#) [Війна](#) [Мобілізація](#) [Мобілізація](#)

Марія Войтенко
оглядач новин

22 січня 2024 г., 15:36 👁 Переглядів: 2426 💬 Коментарі: 0

[Роздрукувати](#) [Надіслати товаришу](#)

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна	Новини	Конфлікти	Позиція	Думка	Події	Війна
Про нас Статті Архів Закони Контакти	Рейдерство Корупція Економіка Новини сайту	Політика Корпоративні конфлікти Кримінал	Політика Коментарі Різне	Політика Економіка	Відео	Блоги

COVID-19 агресія Росії Атака **Війна**

Война ВСУ Вторжение

Дональд Трамп Донбасс ДПЗ Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавірус Корупція

Напад Росії на Україну

Нападение
Россия на Украину окупанты окупанти Порошенко Путин Росія
Россия свб США Украина
Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

Так, повністю зможє

Частково зможє, але не відразу

Ні, не зможє

Це залежить від дій інших сторін

Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті